

Sygn. akt OSD 1/16

Postanowienie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 1 lutego 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska (sprawozdawca)
r. pr. Elżbieta Wołosz

Protokolant: apl. radc. Sonia Stanik

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Anity Woronieckiej

W sprawie zażalenia [redacted] oraz [redacted] na
postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 9 grudnia 2015 r. [redacted] o
umorzeniu dochodzenia w sprawie skargi na czynności radcy prawnego [redacted]

Po rozpoznaniu zażalenia Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 9 grudnia 2015 r., [redacted] w sprawie umorzenia dochodzenia,
- II. kosztami postępowania w kwocie 1.920,10 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [redacted]

Elżbieta Wołosz

Maria Kohlberger-Wierzbowska

Anna Michnicka-Dziewurska

OSD 1 / 16

Uzasadnienie.

W dniu 17 czerwca 2015 r do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] dotycząca nienależytego wykonania obowiązków zawodowych przez radcę prawną [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu skargi podano, że rpr [REDAKTOWANE] sprzecznie z zasadami etyki zawodowej, prowadząc postępowanie egzekucyjne przeciwko skarżącym pomimo otrzymania kosztów egzekucyjnych w kwocie 600 zł, ponownie wszczęła egzekucję nie zawiadamiając komornika o przelewie wierzytelności i ponownie otrzymała koszty egzekucyjne a nadto reprezentowała kolejnych wierzycieli w postępowaniach przeciwko dłużnikom / skarżącym/.

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2015 r Rzecznik Dyscyplinarny OIRP odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu podano, iż przeciwko skarżącym prowadzone były dwa postępowania dotyczące dwóch różnych wierzycieli, w których pełnomocnikiem była rpr. [REDAKTOWANE]. Oba postępowania zostały umorzone zaś koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 600 zł zostały zapłacone. Dotyczyło to postępowań [REDAKTOWANE]. Na skutek cesji wierzytelności rpr [REDAKTOWANE] wystąpiła w postępowaniu egzekucyjnym p-ko [REDAKTOWANE]. Postępowanie zostało umorzone zaś pełnomocnikowi przyznano koszty egzekucyjne. / [REDAKTOWANE].

Okoliczności powyższe, zdaniem rzecznika, nie wskazały na naruszenie zasad etyki, bowiem dłużnik odpowiada za koszty egzekucji niezależnie od sposobu zakończenia postępowania egzekucyjnego i koszty te ustala komornik oraz że Kodeks Etyki Radcy Prawnego nie wyłącza możliwości reprezentowania przez radcę prawnego kolejnych wierzycieli jeżeli nie ma konfliktu interesów.

W dniu 17 lipca 2015 r skarżący złożyli zażalenie na Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego zarzucając, iż Rzecznik nie wziął pod uwagę fakty, iż radca prawny [REDAKTOWANE] wszczęła egzekucje po prawomocnym zakończeniu postępowań egzekucyjnych i nie zawiadomiła komornika o zmianie podmiotu wierzyciela. I wybrała innego komornika aby ukryć fakt umorzenia egzekucji. Zarzucili, że nie zawiadomiła skarżących o cesji wierzytelności.

W dniu 17 sierpnia 2015 r Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] uchylił zaskarżone Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego oceniając, że bez przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego odmowa wszczęcia dochodzenia była przedwczesna.

W dniu 9 grudnia 2015 r Rzecznik Dyscyplinarny po przeprowadzeniu szczegółowego postępowania wyjaśniającego wydał Postanowienie o umorzeniu dochodzenia [REDAKTOWANE]. Podstawą takiego stanowiska były następujące ustalenia:

Radca prawny [REDAKTOWANE] reprezentowała: 1/ [REDAKTOWANE] przeciwko dłużnikom [REDAKTOWANE]. Postępowanie egzekucyjne prowadził komornik w [REDAKTOWANE] 2/ [REDAKTOWANE] przeciwko tym samym dłużnikom – [REDAKTOWANE]. Oba postępowania zostały umorzone w dniu 17 lipca 2014 r. W postanowieniach komornik wskazał, że koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł zostały zapłacone na rzecz pełnomocnika. / Postanowienie w aktach sprawy /.

Na podstawie wyjaśnień rpr [REDAKTOWANE] oraz protokołu z dnia 4.XI.2015 r, 27.X.2015 r, nakazu zapłaty z 5.IX.2008 r [REDAKTOWANE] z dnia 26.XI.2008 r, [REDAKTOWANE], wniosku egzekucyjnego z dnia 3 .XI. 2008 r i 24.VI.2009 r ustalono, że wierzyciel [REDAKTOWANE]

[REDAKTOR] uzyskał dwa tytuły wykonawcze przeciwko dłużnikom [REDAKTOR] jako spadkobiercom [REDAKTOR]

Na ich podstawie prowadzona była egzekucja. W dniu 26 marca 2012 r wierzyciel dokonał przelewu wierzytelności z nakazu zapłaty I Nc 200/98 na A [REDAKTOR], wierzytelność z wyroku [REDAKTOR] została przelana na Wierzytelności [REDAKTOR] oba orzeczenia otrzymały klauzule wykonalności. Sąd Rejonowy [REDAKTOR] pozbawił tytuły wykonawcze w części tj. ograniczył prawo do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie odpowiedzialności do wysokości wartości stanu czynnego spadku pozostawionego przez [REDAKTOR] W związku z tym komornik umorzył obie egzekucje.

Nabywca wierzytelności [REDAKTOR] skierowała wniosek egzekucyjny dotyczący kosztów postępowania . Komornik dokonał czynności egzekucyjnych, między innymi orzekając o kosztach na rzecz radcy prawnej, która reprezentowała wierzyciela. Skarga na czynności komornika wniesiona przez skarżących została oddalona przez Sąd Rejonowy [REDAKTOR] postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r [REDAKTOR]

Na podstawie powyższych ustaleń Rzecznik Dyscyplinarny uznał, iż brak jest podstaw do przyjęcia , aby czynności radcy prawnego naruszały zasady etyki zawodowej , bowiem jej działania miały umocowania w przepisach dotyczących zarówno egzekucji należności jak i sposobu reprezentowania wierzycieli. Na tej też podstawie wydał postanowienie o umorzeniu postępowania.

Na postanowienie o umorzeniu postępowania wnieśli zażalenie [REDAKTOR] [REDAKTOR] zarzucając błędną interpretację zebranego w sprawie materiału wnosząc o zapoznanie się przez sąd z materiałami komorniczymi oraz sprawdzenie do kogo należy konto , na które wpłacał pieniądze komornik [REDAKTOR]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył , co następuje :

Zażalenie skarżących jest całkowicie bezzasadne. Wbrew ich twierdzeniom Rzecznik Dyscyplinarny w sposób prawidłowy zinterpretował zebrany materiał dowodowy . Podkreślić należy , że materiał dowodowy jest bardzo obszerny i objął wyjaśnienie wszelkich spornych okoliczności wskazanych zarówno w skardze jak i w wytycznych Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

W szczególności prawidłowe jest stanowisko Rzecznika dotyczące oceny działalności rpr [REDAKTOR] co do wszczęcia egzekucji w sprawie [REDAKTOR] Wniosek egzekucyjny dotyczył jedynie kosztów procesu , kosztów zastępstwa procesowego w egzekucji, koszty klauzuli wykonalności , opłaty egzekucyjnej i wydatków gotówkowych. Należności tych wierzyciel może domagać się od dłużnik bez względu na ich uprawnienia dotyczące ograniczenia ich odpowiedzialności do wysokości stanu czynnego spadku . Koszty te dotyczą bowiem postępowania przeciwko spadkobiercom i nie stanowią długów spadkowych. Prawidłowość postępowania komornika ustalającego w tym wypadku podstawę postępowania egzekucyjnego i wysokość należności związanej z tym postępowaniem potwierdził Sąd Rejonowy [REDAKTOR] oddalając skargę na czynności komornika. Nie można zatem twierdzić , że rpr [REDAKTOR] pobrała podwójne koszty zastępstwa , gdyż określenie jej wynagrodzenia z tego tytułu dotyczyło dwóch różnych postępowań.

Brak również podstaw do przyjęcia , że [REDAKTOR] naruszyła zasady etyki reprezentując różnych wierzycieli. W tym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całej rozciągłości podziela ustalenia Rzecznika Dyscyplinarnego, który w obszernym uzasadnieniu podkreślił, iż brak jest dowodów na naruszenie zasad etyki w tym zakresie, bowiem radca prawny może reprezentować różne podmioty o ile ich interesy nie są sprzeczne. W tym zaś postępowaniu nie ustalono, aby zaistniał konflikt interesów. Reprezentowanie pierwotnego wierzyciela i następnie podmioty , na które sędowano należności nie stanowi w tym wypadku konfliktu interesów.

Zarzut braku zapoznania się z aktami komorniczymi jest również bezpodstawny, bowiem Rzecznik przedstawił do oceny Sądu odpowiednie postanowienia komorników jak i oczeczenia i postanowienia sądów dotyczące spornych kosztów. Sprawdzanie zaś kont komornika leży poza gestią orzecznicza sądu.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się jakichkolwiek uchybień w postępowaniu Rzecznika Dyscyplinarnego ani też błędnej interpretacji zebranego materiału dowodowego .

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wobec braku podstaw odwoławczych utrzymał w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 9 grudnia 2015 r. [REDACTED] [REDACTED] umorzeniu dochodzenia na podstawie art. 437 § 1 kpk w związku z art.465 kpk i art. 74.1 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i stronom nie przysługuje środek odwoławczy / art. 426 kpk w zw. z art. 465 kpk/.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.70.6 ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Mr. Kolbego-
H. [REDACTED]

Mr. [REDACTED]

[REDACTED]